

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies tertius et quartus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1866

Index Sanctorum In Tomum II Octobris

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72907](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72907)

INDEX SANCTORUM

IN TOMUM II OCTOBRIS

A

- 4 **A**dauctus martyr in Mesopotamia, ejusque filia Callisthene virg. Ephesi. SYLLOGE 353
- 4 Ammon seu Ammun Ægyptius in Nitria. COMM. PRÆV. § i. Eremi Nitriensis notitia, Ammonis in Fastis sacris memoria, Vita edendat 560. § ii. Sancti natales, nuptiæ, castitas in matrimonio, et an ab ipso hujus initio in solitudinem Nitriæ secesserit 561. § iii. Sanctus in montem Nitriæ secedit, monasteria in hoc primus extruxit, discipulos acquirit, edit miracula, S. Antonio utitur familiariter 562. § iv. Sanctus e vivis excedit; tempus, quo hoc evenerit, aliaque nonnulla ad Ammonem pertinentia exponuntur 564. VITA, auctore Palladio, ex Historia Lausiaca apud Rosweydam cap. 8 566
- 5 Amponus vel Amponius cum Felice etc. Vide Felix.
- 4 Aurea virg. abbatisa Parisiis in Francia. COMM. PRÆV. § i. Sanctæ in Martyrologiis annuntiatio: ejus cultus et Officium Ecclesiasticum, Actorum notitia, eorumque sublesta fides 409. § ii. Sanctæ patria, parentes, monastica præfectura, probabiliter sub Regula S. Columbani gesta 412. § iii. An alia Mabilionii sententia, secundum quam S. Aurea monialis Benedictina proprie dicta ab eo statuitur, sat firmis testimoniis nitatur; et an monachi Benedictini simul cum monialibus in S. Aureæ parthenonem a S. Eligio introducti fuerint 413. § iv. S. Aureæ instans obitus prenuntiatus, ejus mors, sepultura, corporis translationes, lipsanotheca 419. § v. Cur de Eligiani monasterii Parisiensis statu et vicissitudinibus hic agatur: an diversum non fuerit a monasterio Christivili: quando et quâ ratione jure beneficiario episcopo Parisiensi traditum: cur inde tandem moniales expulsæ 421. § vi. Eligianus parthenon a Fossatensibus, tamquam minus cononice sibi traditus, Parisiensi episcopo dimititur: denuo iis redditur: unitor episcopatu Parisiensi: monachis in eo substituti presbyteri seculares, atque his tandem clerici Regulares, dicti Barnabite 424
- B
- 4 Berinna seu Berenice cum Domnina etc. Vide Domnina.
- 4 Bonifacius cum Tyrso etc. Vide Tyrsus.
- C
- 4 Cajus cum Crispo. Vide Crispus.
- 5 Caius cum Dionysio etc. Vide Dionysius.
- 4 Callisthene cum Adauto. Vide Adauto.
- 5 Candidus vel Candida M. Romæ. SYLLOGE 23
- 5 Castus cum Felice etc. Vide Felix.
- 4 Chraëmon cum Lucio. Vide Lucius.
- 4 Crispus et Caius Corinthi. SYLLOGE. Sanctorum memoria in Martyrologiis classicis; unde hæc hausta sit, et an Caius noster a Caio Macedone, de quo in Apostolorum Actis capite decimo nono, et Caio, ad quem Joannes Apostolus tertiam suam scripsit epistolam, sit diversus 288
- 5 Cyprianus ep. conf. Telone in Provincia Gallia. COMM. HIST. CARR. § i. Locî notitia, Sancti in Martyrologiis memoria, cultus et Officium Ecclesiasticum 133. § ii. Inquiritur de Sancti patria et nobili stemmate 138. § iii. Series chronologico-historica rerum a Sancto gestarum usque ad episcopatum 160. § iv. Prosecutio ejusdem seriei chronologico-historicæ, in qua præsertim concilia, quibus Sanctus interfuit et subscripsit, recensentur 162. § v. Altera ejus-

Octobris Tomus II.

dem seriei prosecutio, in qua liber prior Vita S. Cæsarii Cypriano Telonensi episcopo adjudicatur 164. § vi. Ultima seriei chronologico-historicæ pars, in qua tempus et genus mortis S. Cypriani examinatur 166

D

- 4 Dasius Axiopoli in Mœsia inferiori. Ex Hieronymianis aliisque 538
- 5 Dionysius epis. Alexand., Faustus M., Caius, Petrus, Paulus et quatuor alii, Alexandriae et forte alibi in Ægypto. COMM. HIST. § i. S. Dionysius, ep. Alexandrinus, cur hodie detur; sanctorum Sociorum ejus in Fastis sacris memoria, locus et tempus felicis e vita excessus 26. § ii. S. Dionysii memoria in Fastis sacris, cultus Ecclesiasticus, generis nobilitas, regio natalis 37. § iii. Sancti conversio ad fidem, professio, presbyteratus dignitas, et an ante episcopatum maritatus exstiterit 55. § iv. Sancti ad episcopatum Alexandrinum promotio, hujusque epocha, persecutio Alexandriae in Christianos, mota a plebe, ac deinde altera a Decio 54. § v. Quid Dionysius in persecutione Decii passus fuerit et quæ fit Taposiris, ad quam tunc ductus sit 56. § vi. Dionysii ad Domitium et Didymum epistola, et an hæc sub Valeriano, an sub Decio, scripta sit 58. § vii. Dionysius Novatiani schisma Romæ exortum conatur extinguere, huncque in finem varias scribit litteras 41. § viii. Lapsorum in persecutione Decii multitudo, et quid in horum causa Dionysius statuerit 44. § ix. Scribit ad Fabium, Antiochenum episcopum, eumque a Novatiani de lapsis opinione conatur avertere 46. § x. Controversia de rebaptizandis hæreticis inter S. Cyprianum et S. Stephanum Papam exorta, Dionysius paci in Ecclesia servandæ dat operam, variasque hunc in finem scribit epistolas 48. § xi. An Dionysius in Cypriani de rebaptizandis hæreticis dogma certo consenserit 51. § xii. Valerianus persecutionem in Christianos suscitavit; quo anno hæc cæpta sit, et quid in ea Dionysius pertulerit 55. § xiii. Dionysius famam suam tuetur, gregisque sui curam, etiam absens, gerit 37. § xiv. Sabellianorum hæresi sese opponit; sequioris doctrinæ apud Dionysium, Romanum Pontificem, insinulatur, sitque ab hoc rei, cujus accusatur, per epistolam certior 59. § xv. Advversus Pentapolitanorum accusationes, variis scriptis ad Dionysium Romanum Pontificem Opusculis, sese tuetur 62. § xvi. An Dionysius erroris circa sanctissimam Trinitatem a Pentapolitanis merito insinulatus fuerit 64. § xvii. An Dionysius merito dici queat Arianorum præformasse errores. § xviii. Dionysius Arianorum errores non præformasse aliis adhuc rationibus ostenditur 75. § xix. Tria S. Basilii de Dionysio Alexandrino asserta, et quid de horum altero sentiendum sit 74. § xx. Duo alia Basilii de Dionysio asserta expenduntur 78. § xxi. Annus, quo Valerianus a Persis captus fuerit, disquiritur, sicque via ad reliquas Dionysii res gestas chronologicè ordinandas aperitur 80. § xxii. An Dionysius statim post Valeriani captivitatem Alexandriam sit reversus 84. § xxiii. Dionysius, occiso Macriano ejusque filiis, Alexandriam revertitur, gnâque pastoris partes obit 86. § xxiv. Nova Alexandriae oritur seditio cum bello, ac deinde pestis: Sancti de his litteræ Paschales 90. § xxv. Dionysius ad concilium Antiochiæ contra Paulum Samosatenum celebrandum invitatur, dumque hoc celebratur, extremum diem obit 92. § xxvi. In annum et diem, quo Dionysius e vivis excesserit, in-

quiritur 98. § xxvii. Brevis rerum ad Dionysium spectantium anacephaleosis chronologice ordinata 100. APPENDIX de Sancti Operibus, quorum ignoratur epocha, simulque de iis, quæ an Dionysii certo sint, non constat. CAP. I. Duo de Promissionibus libri, resque in his a Sancto tractatæ 102. CAP. II. De Dionysii ad Basilidem, Pentapolitanum episcopum, epistolis, ac præcipue de illius ad hunc epistola, in quatuor capita divisa, quæ in sacros canones a Græcis sunt relata 103. CAP. III. De duabus Dionysii epistolis, altera ad Theotecnum, altera ad Origenem data, et an hunc Sanctus calamo unquam impugnavit 109. CAP. IV. An Sanctus concinnarit Scholia in Opera, quæ sub Dionysii Areopagitæ nomine circumferuntur 114. CAP. V. De duabus ad Paulum Samosatenum epistolis, Dionysii nomine vulgaris deque binis argumentis, quibus has Dionysii non esse, quidam contendunt 116. CAP. VI. De reliquis argumentis, quæ pro duabus ad Samosatenum epistolis Dionysio adjudicandis faciunt; et an ex hypothesi, quod hæc nihilominus Sanctum habeant auctorem, altera non distinguatur ab epistola ad ecclesiam Antiochenam ab eo scripta 119. CAP. VII. De nonnullis Opusculis, Dionysii vel vere vel falso adscriptis 122. CAP. VIII. De Sancti ad Dionysium Romanum de Luciano epistola, hujusque occasione nonnulla adhuc de quibusdam Dionysii opinionibus seu dogmatibus observantur 123

4 Domnina, Berinna, seu Berenice et Prodoce MM. in Syria. COMM. PRÆV. § I. Memoria in Fastis sacris, cultus Ecclesiasticus; an sanctis Martyribus accensendæ, et quæ sint earum Acta 345. § II. A quibus sanctis mulieribus distinguantur, et a quibus non distinguantur Domnina ejusque filia 346. § III. Tempus, locus, aliæque martyrii seu obitus adjuncta 348. HOMILIA S. Joannis Chrysostomi, presbyteri Antiocheni, dein episcopi Constantinopolitani, de SS. Domnina, Berinna seu Berenice et Prodoce MM.

E

5 Ewaldi duo presbyteri MM. in Antiqua Saxonia. COMM. PRÆV. § I. Antiquæ Saxonie, in qua Sancti passi sunt, notitia, varia nominis eorum efformatio, memoria in Fastis sacris, cultus Ecclesiasticus, Passio edenda 168. § II. An Sancti sint ex xi apostolicis viris, eum S. Willibrordo Evangelii prædicandi ergo ex Hibernia in Frisiam profectis, et an monachi ex Ordine S. Benedicti exstiterint 171. § III. Quædam pseudo-Marcellini de Sanctis commenta, et an hi in vico Larensi passi sint, fidemque prædicarint 174. § IV. De Sanctorum palæstra tractatur ulterius, hancque nec vico Appellerbecano, nec alteri definito loco indubie posse affigi, ostenditur 177. § V. Tempus, quo Sancti martyrio coronati sint, et an horum interfectorum corpora Coloniæ usque adverso Rheno sint devecta 181. § VI. Corpora a Pipino ac deinde ab Annone Coloniensi archiepiscopo translata 185. § VII. Sanctorum capita Monasteriensibus concessa, parsque alia reliquiarum S. Norberto 187. PASSIO, auctore sancto ac venerabili Beda, ex *Historiæ Anglicanæ Ecclesiasticæ Parisiis anno 1681 editæ lib. v, cap. xi* 189

F

5 Faustus cum Dionysio etc. Vide *Dionysius*.
5 Felix, Amponus vel Amponius et Castus MM. *Ex Martyrologis*.
4 Franciscus Conf. fundator Ordinis Minorum, Assisii in Umbria. COMM. PRÆV. § I. Scriptores præcipui, qui de S. Francisco egerunt, quorum postremus S. Bonaventura: Vitæ hic edendæ cum Supplementis 469 § II. Quid censendum sit de Speculo vitæ S. Francisci, sæpius varie edito, et apud nos Ms., scriptores alii, qui de eodem Sancto egerunt, antiqui et recentiores 475. § III. S. Francisci, cujus Ordo prædictus

creditur, ortus, patria, parentes, nomen in baptismo impositum, deinde mutatum 477. § IV. Sancti pueritia, adolescentia et juvenus: propositum non negandi stipem pauperibus, annua detentio in carcere Perusino 481. § V. Francisci ad meliora conversio per morbum inchoata, et variis modis paulatim promotam 484. § VI. Perfecta Francisci conversio, et certamina cum patre, cui tandem coram episcopo omnia bona, ipsaque vestimenta cedit 487. § VII. Chronotaxis conversionis, abdicationis omnium rerum coram episcopo, ac mutati postea habitus, congregationis primorum sociorum, et Ordinis ab Innocentio III approbati 490. § VIII. Gesta Sancti a bonorum abdicatione usque ad habitum mutatum, sive annorum 1207, et 1208, ac partim anni 1209 494. § IX. Primorum trium sociorum ad S. Franciscum accessio, ejusdemque cum B. Egidio excursio in Marchiam Anconitanam 497. § X. Quatuor aliorum sociorum ad S. Franciscum accessus, qui illos instruit, et binos in varias regiones mittit: brevi tamen post omnes ad S. Mariam in Portiuncula redeunt, et rursus aliorum quatuor accessu, una cum Sancto, fiunt duodecim 500. § XI. Aliquot sociorum virtutes: Sanctus scribit Regulam, pro cujus approbatione cum omnibus undecim sociis Romanam proficiscitur, et eam cum facultate prædicandi ab Innocentio III obtinet 505. § XII. Francisci et sociorum discessus Roma: cibus illis in via mirabiliter datus: commoratio in loco deserto prope Hortanum, deinde apud Rivum-tortum prope Assisium: reditus ad Portiunculam, et concessa ipsi ecclesia: aliqua gesta ibidem 507. § XIII. Cura paupertatis servandæ, vitæ austeritas, humilitas, aliæque Sancti virtutes: S. Clare anno 1212 ad strictiorem vitam conversio, ejusque Ordo inchoatus: primum Ordinis Minorum capitulum: iter in Syriam ab illo frustra meri tentatum 512. § XIV. Sanctus in Africam trajecturus, morbo in Hispania impeditus, redit ad Portiunculam, ubi plures in socios admittit: causam sui Ordinis agit in concilio Lateranensi: anno 1213 celebrat comitia: Romæ contrahit amicitiam cum S. Dominico 516. § XV. Mors Cardinalis de S. Paulo: inchoata Sancti amicitia cum Cardinale Hugolino, postea primo Ordinis protectore: Sancti in comitis annis præsentia: celebria comitia anni 1219: an hæc sint capitulum Storearum, cui ultra quinque millia interfuerunt 519. § XVI. Iter S. Francisci in Syriam et Ægyptum: clades ab eo prædicta Christianis ante Damiatam: accessus ad Soldanum Ægypti, gestaque cum eo: fabulosa quedam a recentioribus addita 525. § XVII. Nonnulli in Ægypto aut Palæstina Minorum Ordini aggregati: ejusdem Ordinis elogium: S. Francisci reditus in Europam: comitia anno 1220 de more habita 528. § XVIII. Mirabilia incerti temporis: mansuetudo Sancti in animantia rationis expertia; horum in ipsum reverentia: fructus prædicationis illius: miracula in vita: amor solitudinis et orationis: conflictus cum dæmone: prædicatio coram Honorio III Papa 552. § XIX. Sancti misericordia et liberalitas in pauperes: tener affectus erga bruta animantia, maxime erga agnos: Deum in omnibus creatis contemplantur: nomen Domini pio affectu mire veneratur 556. § XX. Comitia generalis anno 1221 de more celebrata: an ex his denuo tentata missio Germanica? Tertius Ordo institutus, scriptaque pro hoc a S. Francisco Regula, non a Nicolao IV PP. Alia quædam ad annos 1221 et 1222 a Waddingo relata, alibi danda 559. § XXI. S. Francisci Regulam compendiosorum facit in monte, Spiritu Sancto inspirante: varia hujus historiæ adjuncta a nonnullis tradita, sed non omnia satis firma 545. § XXII. S. Francisci Regulæ suæ confirmationem anno 1225 ab Honorio III obtinet: coram Pontifice concionatur: protectorem Ordinis ab eodem impetrat:

impetrat: alia ejusdem Pontificis litteræ in favorem Ordinis datæ 546. § xxiii. Sanctus Nativitatem Domini peculiari modo celebrat, et Evangelium cantat: ex quo tempore videatur diaconatu initiatus fuisse: anno 1224 habet comitia generalia, in quibus intermissam missionem Germanicam feliciter instaurat: secedit in montem Alvernum 550. § xxiv. Eodem anno 1224 in eodem monte Alverno quinque sacris stigmatibus insignitur 555. § xxv. Eadem sacra stigmata duorum synchronorum Pontificum, Gregorii IX et Alexandri IV, litteris Apostolicis asserta et vendicata: tempus, quo illa S. Francisco impressa fuere 558. § xxvi. Postremo vitæ biennio morbis affligitur: asello circumvectus prædicat: curandi oculos gratia Reate defertur: sed malum augetur. An tunc denuo prædicaverit, et reventus Assisium sit 562. § xxvii. In agro Senensi gravius egrotans, defertur ad Cellam Cortonensem, atque hinc Assisium, ubi in palatio episcopali decumbit: transfertur ad ædem Portiunculæ: condit testamentum: Jacobæ de Septemsolis accessus ad ipsum expenditur 565. § xxviii. Ultima S. Francisci gesta et beatus obitus: trina illius mox post mortem apparitio: litteræ Eliæ de ejusdem obitu ad Minores in Francia 568. § xxix. Assignantur annus, diesque mensis ac hebdomadæ, et ætas, qua Sanctus obiit: alaudæ sacro funeri applaudunt: accurrunt Assisienses: corpus, dum fertur Assisium, S. Claræ et Sociabus ejus ostenditur: Assisii in ecclesia S. Georgii tumulatur 571. § xxx. Gregorius IX Papa inquiri jubet in gesta et miracula Francisci: canonizationem decernit Perusii et solenniter exsequitur Assisii, diemque festum annum incidit: Litteræ hac super re ab eodem datæ 574. § xxxi. Destinatur locus ecclesiæ edificandæ, in quam Sancti corpus erat transferendum: Gregorius IX Papa fabricam plurimum promovet; primum ejusdem lapidem jacit, eamdemque privilegis exornat 575. § xxxii. Sancti corpus ad novam basilicam solenniter translatum: translatio turbata ab Assisiatibus, quos Pontifex pœnis minisque ad officium revocavit 580. VITA PRIMA INEDITA, auctore Thoma de Celano, Sancti discipulo. Ex codice Ms. Longipontis Ord. Cisterciensis. PROLOGUS 585. LIBER I. De gestis Sancti usque ad penultimum vitæ annum. CAP. I. Francisci vitæ sæcularis et libera: conversio ejus ad pietatem miris modis promotâ 585. CAP. II. Prosecutio conversionis: certamina Sancti cum patre, cui omnia abdicat, etiam vestimenta 585. CAP. III. Sanctus patitur a latronibus: servit in culina monasterii: vestem accipit Eugubii: inservit leprosis: rediens Assisium, mendicando tres reparat ecclesias, auditisque Evangelii verbis, durum magis assumit habitum 587. CAP. IV. Sanctus pœnitentiam prædicare incipit: primorum sociorum accessus: monita eis data: aliorum accessus, quo universi fiunt numero duodecim 588. CAP. V. Ordo S. Francisci ab Innocentio III approbatus: cibus ei sociisque in loco deserto allatus: multa de Sancto ejusque primis sociis 590. CAP. VI. Habitatio S. Francisci in Rivo-torto: sociorum instructio, quos docet orare: virtutibus fulget, occulta cordium et futura novit 592. CAP. VII. Cura subditos corrigenda et paupertatem servandi: vitæ austeritas, mirando exemplo confirmata: humilitas et contemptus sui, iter in Asiam, et deinde in Africam frustra susceptum: gesta cum Soldano: miracula Sancti, cui animantia obediunt 594. CAP. VIII. Fructus prædicationum S. Francisci: plurima ejusdem miracula 597. CAP. IX. Conjectio Sancti cum Deo in oratione: constantia in prædicando, prædicatio coram Papa et Cardinalibus: amicitia cum Hugolino Ostiensi: amor pauperum et quorundam animalium 599. CAP. X. Sanctus in omnibus laudat Deum: mores ejusdem, virtutes, corporis

figura late descripta. Christum imitari conatur: Natalem ejus mira solemnitate celebrat: miracula in eo loco facta, et ecclesia Sancta dedicata 601. LIBER II. Referens gesta duobus posterioribus vitæ S. Francisci annis. CAP. I. Excellentia vitæ S. Francisci et utilitas ejus doctrinæ: mirabilis visio, in qua eidem sacra stigmata imprimuntur 602. CAP. II. Sanctus semper fervens, multis corporis infirmitatibus afficitur: ejus amicitia cum Cardinale Hugolino, postea Gregorio IX, et hujus laudes: virtutes S. Francisci 603. CAP. III. Crescunt Sancti infirmitates: pia ad mortem præparatio, et felix obitus: anima in cælum ascendere visa 606. CAP. IV. Concursus populi ad defunctum: sacra stigmata pulchritudo corporis mortui: honorifice portatur ad civitatem, et ad monasterium S. Claræ, ac demum sepelitur 606. LIBER III. CAP. I. Franciscus ritu solenni in numerum Sanctorum relatus 610. CAP. II. Miracula post mortem patrata 612. CAP. III. Reliquia miracula 615. APPENDIX INEDITA AD VITAM PRIMAM, Auctoribus Tribus ipsius Sancti Sociis, Leone, Ruffino et Angelo, ex codice Ms. conventus Fratrum Minorum Lovanii in Belgio. PROLOGUS AUCTORUM 615. CAP. I. Sancti patria, indoles et vitia in adolescentia et juventute; captivitas, ad meliora conversio et pius in Christum passum affectus 616. CAP. II. Sancti gesta a sua conversione usque ad assumptum habitum Fratrum Minorum, ceptumque novum vitæ genus 619. CAP. III. Sanctus admittit socios, qui ab illo egregie instituti virtutibus clarent 622. CAP. IV. Approbatio Regulæ ab Innocentio III Romæ impetrata: reditus in vallem Spoletanam, et gesta ibidem: Regula ab Honorio III confirmata et ab eodem obtentus protector Ordinis: comitia generalia anni 1224, ex quibus multi in varias provincias feliciter missi 625. CAP. V. Sancti obitus post accepta ante biennium sacra stigmata: solennis canonizatio: ecclesia ejus nomine condita, translatumque ad hanc sacrum illius corpus 629. VITA ALTERA, auctore S. Bonaventura, ex editione Sedulii, collata cum editione Suriana, Romana, Waddingiana et codice nostro Ms. PROLOGUS 651. CAP. I. De conversatione S. Francisci in habitu sæculari 652. CAP. II. De perfecta conversione ejus ad Deum, et de reparatione trium ecclesiarum 655. CAP. III. De Institutione Religionis, et approbatione Regulæ 655. CAP. IV. De profectu Ordinis sub manu ipsius, et confirmatione Regulæ prius adprobatæ 657. CAP. V. De austeritate vitæ ejus, et quomodo creaturæ præbebant ei solatium 640. CAP. VI. De humilitate ejus et obedientia, et de condescensionibus divinis ei factis ad nutum. CAP. VII. De amore paupertatis, et mira suppletionem defectuum 645. CAP. VIII. De pietatis affectu, et quomodo ratione carentia adfici videbantur ad ipsum 647. CAP. IX. De fervore caritatis ejus, et desiderio martyrii 650. CAP. X. De studio et virtute orationis 652. CAP. XI. De intelligentia Scripturarum, et spiritu prophetiæ 654. CAP. XII. De efficacia prædicandi et gratia sanitarum 656. CAP. XIII. De stigmatibus sacris 659. CAP. XIV. De patientia ipsius, et transitu mortis 661. CAP. XV. De canonizatione ipsius, et translatione corporis sacri 665. CAP. XVI. Miracula aliquot a S. Francisco post ejus obitum edita. § I. De virtute sacrorum stigmatum 664. § II. De mortuis suscitatis 666. § III. De his, quos a mortis periculo liberavit 667. § IV. De liberatis a naufragio 669. § V. De liberatis a vinculis et carceribus 669. § VI. De liberatis a periculo partus 670. § VII. De caecis illuminatis 671. § VIII. De liberatis a variis infirmitatibus 675. § IX. De non observantibus festum, et non honorantibus Sanctum 674. § X. De quibusdam aliis miraculis diversorum generum. APPENDIX AD GLORIAM POSTHUMAM. § I. Sancti festum natale aliquando cum cessatione a servilibus observatum:

observatum : ejusdem festi Officia Ecclesiastica 677. § u. Alia de aliis ejusdem Sancti festivitatibus Officia Ecclesiastica, et earumdem in Martyrologiis memoria 679. § m. Præcipuæ S. Francisci basilicæ prope Assisium structura et ornatus; dedicatio per Innocentium IV summum Pontificem facta anno 1255; ejusdem aliorumque Pontificum in eandem pius affectus et munificentia 681. § iv. Recitatur Bulla, per quam Benedictus XIV Papa basilicæ S. Francisci apud Assisium vetera privilegia confirmavit, nova concessit, et eandem in Patriarchalem et cappellam Papalem erexit 685. § v. Præcipuæ S. Francisci ecclesiæ prope et intra civitatem Assisiensem : mons sacer Alvernus, in quo illi sacra stigmata collata fuerunt 688. ANALECTA. PARS I. *Ex Waddingi Annalibus Minorum, aliisque editis et Mss.* § i. Quædam Sancti gesta, a Waddingo in Annalibus ad annum 1211 relata 692. § u. Varia Sancti gesta, quæ a Waddingo ad annum 1212 et ad partem sequentis narrantur 695. § m. Gesta, quæ apud Waddingum ad reliquum anni 1215 et ad sequentem Sancto in itinere Hispanico attribuuntur 698. § iv. Sancti in Italiam reducis gesta, apud Waddingum anno 1215 illigata. Quid de relatis hoc et præcedenti §§ censendum videatur. Alia ad eundem annum ibidem narrata 702. § v. Varia Sancti gesta ad annos 1216, 1217 et 1218 in Annalibus Minorum memorata 706. § vi. Generalia comitia anno 1219 celebrata : quæ hæc fuerint, et quæ potissimum in iisdem gesta : facta alia huic anno in Annalibus Minorum illigata 709. § vii. Sancti gesta Bononiæ, ad annum 1220 in Annalibus relata 712. § viii. Alia Sancti gesta ad eundem annum 1220 a Waddingo et Melissano reposita 717. § ix. Alia Sancti gesta annis 1211 et sequenti ex Waddingo, atque inter hæc iter per regnum Neapolitanum et accessus ad specum Sublacensem et montem Garganum 720. § x. Alia S. Francisci gesta ad annos 1225 et 1224 in Annalibus Minorum relata 724. § xi. Cetera ejusdem Sancti gesta in monte Alverno, ad eundem annum 1224 a Waddingo memorata 727. ANALECTORUM PARS II. *De S. Francisci gestis cum S. Dominico.* § i. An S. Dominicus generalibus Minorum comitiis, vulgo Storearum dictis, anno 1219, an alteris interfuerit 750. § ii. Discutitur narratio Bartholomæi Pisani de capitulo Minorum, cui S. Dominicus interfuisse, putavit 754. § iii. An S. Dominicus videri possit exemplo S. Francisci severiorem pauperatatem in Ordinem suum induxisse 757. § iv. Alia quedam de amicitia et colloquiis SS. Francisci et Dominici 759. ANALECTORUM PARS III. *De Indulgentia Portiunculana* § i. Recitantur litteræ Theobaldi, episcopi Assisiensis, in quibus exponitur historia impetrationis et promulgationis Indulgentiæ vulgo Portiunculanae 745. § ii. Dantur litteræ Corradi episcopi Assisiensis, continentes auctiorem historiam ejusdem Indulgentiæ 745. § iii. Datur notitia Historiæ ejusdem Indulgentiæ per Franciscum Bartholi ante litteras Corradi scriptæ : recensentur testimonia B. Benedicti Aretini et Raynerii anno 1277 data 747. § iv. Petri Zallani aliorumque, qui sæculo xiii vixerunt, de eadem Indulgentia testimonia 751. § v. Varia alia argumenta, quibus probatur Indulgentia Portiunculana seculo xiii et duobus sequentibus pro vera habita fuisse 754. § vi. Recensentur aliquot, qui hanc Indulgentiam scriptis editis varie impugnarunt, et contra tutati sunt : singularitas ejusdem ex disciplina Ecclesiastica ejus temporis 756. § vii. Dissertitur de silentio primorum biographorum sanctique Bonaventuræ, et probabiles silendi cause proponuntur 759. § viii. An ex veterum testimoniis constet, Indulgentiam Portiunculana a Christo proxime sine summi Pontificis ministerio concessam fuisse : negantium argumenta referuntur 762.

§ ix. Inquiritur, utrum Indulgentiæ Portiunculanae proximus largitor sit ipsemet Christus, an, Christo annuente et mandante, Honorius III Papa 764. § x. Expenditur secunda pars historiæ, continens ea, quæ inter primum secundumque S. Francisci ad Honorium accessum facta narrantur 768. § xi. Dedicatio ecclesiæ Portiunculanae et promulgatio Indulgentiæ per septem episcopus factæ, et adjuncta expenduntur : Indulgentia quotidiana ab Innocentio XII concessa : annuæ Indulgentiæ frequentatio et ad universum Ordinem extensio 771. ANALECTORUM PARS IV. *De statu situque corporis S. Francisci, deque aliis ejusdem Sancti reliquiis.* § i. Exponitur controversia, et recensentur utriusque litigantium partis præcipui scriptores 775. § ii. Qui incorruptionem sacri corporis, et prodigiosum illius situm propugnant, primo laudant traditionem, veluti omni ex parte probatissimam 777. § iii. Dicitur Cardinalis Carillus Albernotius celebre S. Francisci corporis prodigium anno 1554 vidisse. Producta in hanc rem testimonia expenduntur 780. § iv. Visitatio sacri corporis anno 1449 a Nicolao V Papa facta exponitur ex Oddone Perusino, et Mariani Florentini apographo Vaticano, mutilo 782. § v. Eadem visitatio, Nicolao Papæ V attributa, refertur ex litteris Baucianis, editionis Horatii Diolæ 784. § vi. Nicolai V anno 1449 accessus Assisium probatur : expenditur auctoritas Jacobi Oddonis, Mariani Florentini, Anonymi Hispani, litterarum Baucianarum editoris, Marci Ulyssiponensis Chronicorum et Horatii Diolæ 787. § vii. Personæ in Relatione memoratæ temporis et adjunctis congruunt; corporis B. Egidii præsentia perperam asserta : variarum litterarum diversa inscriptio, non consona et falsa narratio 789. § viii. An in iisdem litteris suspecta debeat esse narratio, quæ de solis patulis et sanguine manantibus vulneribus, vel de hisce et clavis in sacri corporis manibus pedibusque visis meminit 795. § ix. Quid censendum videatur de sacri corporis visitatione, a Francisco Sfortia, Mediolanensium duce, facta : quid de inscriptione sepulcrali, ac visitationibus Gregorio IX Papæ attributis 796. § x. Proponuntur duæ aliæ sacri corporis visitationes, quarum una Sixto IV Papæ, altera Galeotto tribuuntur 799. § xi. Expenditur relatio visitationis sacri corporis, reverendissimo Piscullio, Minorum Conventualium Ministro generali, ejusque socio Tinaccio attributæ 805. § xii. Alia quedam pro asserendo ejusdem corporis prodigioso statu producta expenduntur 806. § xiii. Quæritur, an ex S. Bonaventura constet, corpus S. Francisci anno 1250, quo translatum fuit, in ossa et cineres resolutum fuisse, an contra perseverasse incorruptum 810. § xiv. An S. Bonaventura saltem uspiam insinaverit, sibi notum fuisse prædictum sacri corporis, incorrupti et in pedes erecti stantis, prodigium : an contra ejusdem silentium eidem miraculo adversetur 812. § xv. An Pisani partim silentium, partim dicta, eidem sacri corporis prodigio adversentur 816. § xvi. An affirmantibus prodigium refragentur Ubertinus de Casali, Joannes Gobelinus et Jacobus de Oddis 818. § xvii. Expenduntur argumenta, quæ allegantur ad probandum, S. Francisci corpus inclusum esse mensæ majoris altaris in ecclesia Assisiensi. Duae, an tres ecclesias complectatur basilica Assisiensis 820. § xviii. Expenduntur causæ, ob quas negant, in sacrum corpus inquiri posse; cur item fuerit semper illud tam secreto servatum, et obstructi cuniculi, ut ferunt 824. § xix. Proponuntur conjecturæ, quæ dubium facere possunt, an umquam existerit subterranei ad sacrum corpus aditus, et an illud non potius a tempore translationis semper omnibus occultatum manserit 827. § xx. Recensentur aliquot scriptorum testimonia, post Pisana asserentium, S. Francisci

S. Francisci cor et intestina, a reliquo corpore separata, in aede Portiunculana condita servari 828. § XXI. Alia argumenta, quibus impugnatur praemissa de exenterato S. Francisci corpore opinio, expenduntur 652. § XXII. De aliquot S. Francisci reliquiis variis in locis asservatis 854. ANALECTOREM PARS V. De S. Francisci Opusculis. CAP. I. Opuscula, quae in libro I recensentur 857. CAP. II. De Opusculis in libris secundo et tertio contentis 841 c

G

Gerardus abb. Broniensis in comitatu Namurcensi in Belgio. COMM. P.R.E.V. § I. Sancti annuntiatio in Fastis sacris, cultus ecclesiasticus, Vita edenda 201. § II. Sancti patria, tempus natale, parentes, militia apud comitem Berengarium, pietatis et virtutis in prima aetate studium 204. § III. Sanctus ecclesiam Broniensem reedificat, clericos in ea ad tempus constituit, ipseque monachum induit 207. § IV. Ad sacros Ordines et ad ipsum sacerdotium promovetur, revertitur e monasterio San-Dionysiano in patriam cum reliquiis S. Eugenii martyris, haecque in novam Broniensem ecclesiam solemniter inferuntur 210. § V. An a Sandionysianis monachis S. Gerardo integrum S. Eugenii martyris corpus fuerit concessum, et an hic Toletanus in Hispania archiepiscopus exstiterit 215. § VI. An et quas S. Gerardus reliquias praeter S. Eugenii martyris corpus e Dionysiano monasterio Bronium attulerit 216. § VII. Clericis monachos Bronii substituit, quo tempore id fecerit, et an hos in monasterium, antea clericis constructum, induxerit 219. § VIII. De Caroli Simplicis diplomate, binisque Pontificiis rescriptis, quae per Gerardum monasterio Broniensi impetrata feruntur 221. § IX. Utrum ex binis, quae Gerardo data feruntur, Pontificiis rescriptis genuinum existat, genuine loco habendum videatur 225. § X. Quid de diplomate, quod Gerardo ab Henrico Aucupe fuit concessum, statuendum appareat. § XI. Sanctus cellulae sese includit, Cellense monasterium reformandum accipit, tempus, quo id factum sit 228. § XII. An Sanctus jam tum, cum monasterium Cellense reformandum accepit, pluribus Lotharingae, seu regni Lotharii, monasteriis abbas praefuerit, et an unquam tum in hoc, tum in Francia regno plura coenobia gubernarit 250. § XIII. An S. Gislensii reliquias, furto a Malbodiensibus ablatas, Gislensianis recuperarit, et qui his utilis exstiterit 255. § XIV. Sanctus evocatur in Flandriam, comitem Arnulphum a calculi morbo sanat; tempus, quo hoc fecerit, et quid hinc a comite impetrarit 255. § XV. Sanctus monasterium S. Bavonis restaurandum curat, huiusque factus abbas monachos in Galliis exsules Gandavum revocat 257. § XVI. Novum Bavonianum monasterium reformat, inque id SS. Bavonis et Pharahildis reliquias transfert 240. § XVII. Quo anno monasterio Blandiniensi fuerit praefectus 241. § XVIII. In monasterium Blandiniense varias Sanctorum reliquias transtulit, et an id reedificandum curarit 244. § XIX. Sithiense seu S. Bertini monasterium abbatis munere gubernandum accipit, hocque ad primam disciplinam revocato, Gandam revertitur 247. § XX. De aliis ditionis Arnulphi, Flandriae comitis, monasteriis, quae a Gerardo feruntur fuisse reformata 250. § XXI. Broniense monasterium a Dionysianis monachis redimit, redemptum Leodiensi ecclesiae tradit, pluribusque Gandavo et aliunde allatis Sanctorum reliquiis ditat 254. § XXII. Monasterii Fontanellensis institutionem tentat, et monasterii Blandiniensis praefectura sese abdicat 257. § XXIII. Monasteria, quibus adhuc praest, ultimo visitat, Bronium se recipit, ibique ultimum diem claudit 260. § XXIV. Corpus Sancti elevatum, huiusque in honorem abbata

Broniensis favore affecta 262. § XXV. Puteus in ecclesia Broniensi aegris prodigiose salutaris, Sancti corpus ibi hactenus servatum, et aliquot ejusdem miracula 263. VITA AUCTORE ANONYMO, VEROSIMILITER MONACHO BRONIENSIS, EX EDITIONE MABILLONI SAC. V BENEDICT. PARTE I PAG. 232 AD PAG. 276. PROLOGUS 268. CAP. I. Illustres Sancti natales, pietas in juventute, militia apud Berengarium comitem, caelestis visio, rara in exsequendo, quod hac in mandatis accepit, promptitudo, legatio in Franciam, vita monastica suscepta 268. CAP. II. Vita in monasterio sancte acta, promotio ad Ordines sacros et ad ipsum sacerdotium, reditus in patriam cum Eugenii corpore aliisque Sanctorum reliquiis, variaque huius adjuncta 274. CAP. III. Bronii monachos clericis substituit, a Gisleberto, Lotharingia duce, divinitus monito, ad reformandum Cellense S. Gislensii monasterium evocatur, monachos in hoc clericorum loco constituit, sacrum S. Gislensii corpus Gislensianis recuperat, visumque caecae mulieri restituit 275. CAP. IV. Arcesitur ad Arnulphum Flandriae comitem; ab hoc, quem calculi morbo prodigiose liberat, multa monasteria accipit administranda, Blandiniense et Sithiense reformat, omniumque deinde abbacato regimine, Bronium se recipit, diemque ibi extremum claudit 280

H

Hesychius conf., S. Hilarionis discipulus, Majuma in Palaestina. SYLLOGE. § I. S. Hesychii memoria sacra, laus apud Graecos, a synonymis distinctio, aliaque nonnulla 157. § II. S. Hesychii gesta ex S. Hieronymo proponuntur 159. § III. S. Hesychii gesta suis annis innectuntur 142, 145

I

5 Jovinus vel Juvinus conf. in Campania Galliae. COMM. P.R.E.V. Memoria in Fastis sacris minus antiquis, cultus ecclesiasticus, Vita sublestae fidei 197. VITA SUBLESTAE FIDEI, AUCTORE ANONYMO, EX MS. BELFORTIANO, QUOD EX VETERI MS. PAROCHIALI ECCLESIAE DE JUVINY DIOECESIS SUSSIONENSIS ACCEPTUM NOTATUR 199

4 Julius cum Marusio etc. Vide Marusius.

5 Jovinus. Vide Jovinus.

L

4 Lucius et Charemon et alii anonymi Alexandriae aut forte alibi in Aegypto. SYLLOGE 291

M

4 Magdalveus episc. conf. prope Virodunum in Lotharingia. COMM. P.R.E.V. § I. Varia nominis efformatio, memoria in Fastis sacris et apud scriptores, e quorum uno Acta edenda 451. § II. Sancti patria, parentes, tempus natale, studia in juventute, clericatus susceptus, virtutes 455. § III. Sanctus fit sacerdos, dein monasterii S. Vitoni abbas, ac tandem ecclesiae Virdunensis episcopus 456. § IV. Res a Sancto in episcopatu ante iter Hierosolymitanum gestae 459. § V. Sanctus Hierosolymam petere statuit; adjuncta aliquot iter hoc praegressa 445. § VI. Hierosolymitanam peregrinationem conficit, locaque sancta invisit 444. § VII. Quid Sanctus, Hierosolymis Virodunum redux, praecipue adhuc gesserit 448. § VIII. Hugonis Flaviniacensis de anno Sancti emortuali sententia discutitur 450. § IX. Annus, quo Sanctus probabilius obierit, determinatur 455. § X. Sancti sepultura, variae translationes et cultus ecclesiasticus 457. VITA, AUCTORE HUGONE, FLAVINIACENSIS ABBATE, EX CHRONICO VIRDUNENSI APUD LABBEUM TOM. I BIBLIOTHECAE NOVAE MSS. CAP. I. Sancti natales, studia et virtutes in juventute, clericatus susceptus, promotio ad sacerdotium, ad abbatis munus, ac deinde ad episcopatum; gesta huius initio 459. CAP. II. Sanctus dioecesim lustrat, templa col-

lapsa

- lapsa instaurat, res ecclesiae suae sedulo curat, hisque compositis, Hierosolimam peregrinatur 465. CAP. III. Reliquias in novam cathedralem ecclesiam transfert, totum virtuti et gregi suo se dedit, plures possessiones monasterio S. Vitoni acquirit, in morbum lethalem incidit et moritur 465
- 5 Manna. Vide *Menna*.
- 4 Marcianus cum Marco. Vide *Marcus*.
- 4 Marcus et Marcianus fratres, et socii MM. in Aegypto. SYLLOGE 542
- 4 Marsus presbyter conf. Autissiodori in Gallia. SYLLOGE. De gestis, cultu et translatione corporis 559 *item in Addendis*
- 4 Marusius, Restitutus, et forte Julius, Carthagine in Africa. Ex Martyrologiis 539
- 5 Maximianus ep. conf. Bagaiae in Africa. SYLLOGE. S. Maximiani memoria sacra, sedes episcopalis, a synonymis diversitas, a Donatistis persecutio 132
- 5 Menna seu Manna virg. Fontaneti in Lotharingia. COMM. PRAEV. § I. S. Mennae Acta et natales 144. § II. S. Mennae gesta et cultus 147. VITA ACEPHALA, auctore anonymo ex Ms. Puteolensi 150
- P
- 5 Patusius conf., electus episcopus Mendensis. Meldis in Bria, Galliae provincia. Memoria sacra, locus, tempus, cultus 167
- 5 Paulus cum Dionysio etc. Vide *Dionysius*.
- 4 Petronius, episc. conf. Bononiae in Italia. COMM. PRAEV. § I. S. Petronii apud martyrologos et veteres scriptores mentio, et natales 568. § II. Sancti in juventute mores et gesta 571. § III. Sancti ad Caëstinum Papam legatio, et in episcopum Bononiensem consecratio 575. § IV. Sanctus Bononiae Arianorum reliquias dissipat, collapsas ecclesias instaurat, novasque condit 576. § V. Sanctus Bononiam reparat et amplificat 580. § VI. Sancti obitus, miracula et cultus 585. § VII. Benedictus XIV caput S. Petronii a PP. Caëstinis dono accipit 585. § VIII. S. Petronii caput ejusdem Sancti canonicis donat, et translationis illius celebrandae ritum praescribit Pontifex 588. § IX. Capitis S. Petronii e S. Stephani ad S. Petronii templum translatio 590. VITA, auctore anonymo, ex *Chronico monachorum S. Stephani Bononiae*. CAP. I. Sancti natales, mores in juventute, et in episcopum consecratio. 594. CAP. II. Sanctus Bononiam instaurat 597. CAP. III. Reliquia Sancti gesta et obitus 400. VITA BREVIOR, auctore *Galesinio*. CAP. I. Sancti natales, juvenus, legatio, et in episcopum consecratio 402. CAP. II. Sancti reliquia gesta et cultus 405. INVENTIO Reliquiarum S. Petronii, aliorumque Sanctorum, auctore anonymo, ex *Chronico monachorum S. Stephani Bononiae* 404
- 5 Petrus cum Dionysio etc. Vide *Dionysius*.
- 4 Petrus episc. M., forte idem cum S. Petro Capitolio, in Arabia. SYLLOGE HIST. CRIT. Quis sit hic Sanctus, et quando martyrio affectus 427
- 4 Prodoce cum Domnina etc. Vide *Domnina*.
- Q
- Quintinus M. in Turonia, Galliae provincia. SYLLOGE. De cultu, martyrii causa, loco et tempore 407
- R
- 4 Restitutus cum Marusio etc. Vide *Marusius*.
- 5 Romana, V. M. Bellovaci in Gallia. COMM. PRAEV. § I. Vitae ejus scriptor, memoria sacra, in Galliam adventus 128. § II. Tempus martyrii, reliquiarum prima translatio 150. § III. Templi S. Quintini extractio et dedicatio, altera reliquiarum Sanctae translatio et miracula 151. VITA, auctore anonymo, ex Ms. abbatis S. Quintini Bellovacensis. CAP. I. S. Romanae martyrium 154. CAP. II. S. Romanae reliquiarum translatio 153
- S
- 5 Sapargus cum Victore etc. Vide *Victor*.
- T
- 5 Theogenes, aut Theogenius, aut Theagenes M. Antiochia. Ex *Hieronymianis et Menæis* 24
- 4 Tyrsus et Socii, item Bonifacius et Socii MM., forte Thebaei, apud Treviros. COMM. PRAEV. § I. Martyrium Trevirensium brevis historia, eorumque tum apud martyrologos, tum apud veteres mentio 292. § II. Inquiritur aetas tabulae plumbeae sub annum 407 in crypta S. Paulini inventae 296. § III. Variæ tabulae assertiones, falsi suspectae, examinantur 299. § IV. Num tabula Christianorum Treviris sub finem saeculi tertii statui repugnet, examinatur 502. § V. Reliquia Honthemii argumenta expenduntur 504. Nostra de Trevirensibus Martyribus opinio exponitur 507. § VII. Sancti Martyres quando passi sint, inquiritur 511. § VIII. Variorum auctorum in Martyrum Trevirensium historia errores corriguntur 514. § IX. Sanctorum Martyrum apud Treviros cultus 516. § X. Sancti Martyres prodigiis illustrantur 519. § XI. Sanctorum Martyrum Reliquiae, praecipue per Germaniam, dispersae 522. § XII. Sanctorum Reliquiae, praecipue per Belgium, dispersae 523. ACTA, auctore anonymo, ex *editione Honthemii tomo I Prodromi Historiae Trevirensis*. PROLOGUS. Auctor Deum scriptionis suae principium facit 527. CAP. I. SS. Martyrum passio et sepulturae locus 528. CAP. II. Sanctorum Martyrum inventio 550. CAP. III. Miraculum ossis sanguinem fundentis 555. CAP. IV. Alia miracula ad Martyrum tumbas facta 554. APPENDIX de S. Bonifacio et Sociis MM. forte Thebaeis apud Treviros. SYLLOGE. Sanctorum Martyrum memoria sacra, cultus, et reliquiarum translationes 553
- V
- 5 Victor, Urbanus et Sapargus MM. in Africa, ex *Martyrologiis* 24
- 5 Urbanus cum Victore etc. Vide *Victor*.
- 5 Utho conf. abb. Metam. prope Deckendorffium in Bavaria Inferiori COMM. PRAEV. § I. Beati memoria sacra, et gesta usque ad conditum Metamense monasterium 191. § II. Tempus conditi monasterii, Beati obitus, et hunc secute monasterii vicissitudines 195. ACTA, auctore anonymo. Ex *Chronico Mettensis canobii et ejusdem praefectorum Catalogo* 193